

Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum
Demokraterne

Svar på § 37 spørgsmål om ballastvand og invasive arter

15. september 2011
Sagsnr. 2011-054919
Dok. Nr. 716977

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37, stk. 1 har du fremsendt spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende ballastvand og invasive arter i grønlandsk farvand.

Postboks 1614
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 52 86
E-mail: nnpan@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Jeg deler din bekymring for, at den øgede skibstrafik der er i sigte, kan være en trussel for det grønlandske havmiljø i forbindelse med indførsel af fremmede arter via ballastvand.

1. *Er Naalakkersuisut i besiddelse af data, der belyser de miljømæssige konsekvenser og virkninger, når udenlandske fartøjer dumper deres ballastvand i grønlandsk farvand?*

Svar: Naalakkersuisut er ikke i besiddelse af data, der belyser de miljømæssige konsekvenser og virkninger af udskiftning af ballastvand i grønlandsk farvand.

Naturinstituttet og Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) har heller ikke kendskab til data, der direkte belyser den mulige miljømæssige problemstilling af skibes udskiftning af ballastvand i grønlandsk farvand.

Tilsvarende er det i forbindelse med Arktisk Råds store vurdering af skibsfarten i Arktis (Arctic Marine Shipping Assessment 2009 – AMSA), som er udarbejdet med bidrag fra anerkendte forskere indenfor skibsfart og arktisk havmiljø, angivet, at der kun findes meget begrænset viden og data om problemstillingen i hele det arktiske område.

2. *Er det tænkeligt, at ballastvand fra andre biosfærer kan rumme arter og/eller organismer, der kan udgøre en fare for den hjemlige fauna - dette i form af en invasiv spredning i den grønlandske biosfære?*

Svar: Sandsynligheden for invasiv spredning i grønlandske farvande er begrænset på grund af de kolde arktiske forhold. Langt de fleste kendte tilfælde af arter, der optræder invasivt, har drejet sig om arter, der er overført mellem tropiske, subtropiske og tempererede havområder.

Men det er tænkeligt, at der findes arter i marine miljøer udenfor Grønland, som kan transporteres til grønlandske farvande og udgøre en fare for faunaen her i form af en invasiv spredning.

De fleste skibe der ankommer til Grønland, ankommer i lastet stand. Derfor lukker de ikke ballastvand ud, men indtager eventuelt ballastvand i Grønland. De fartøjer, der typisk ville lukke ballastvand ud i Grønland, er f.eks. bulkcarriere der afhenter malm (guld, jern, olivin osv.). De kan forventes at pumpe ballastvand ud, der hvor de bliver lastet. Men på nuværende tidspunkt er der ikke den form for aktivitet i Grønland, omend der er fremtidige planer om det.

De forventede klimaændringer medfører stigende havtemperaturer og reduceret isdække. Dette forventes dels at forøge skibsfarten i den arktiske region – og dermed risiko for udledning af mere ballastvand; dels at gøre forholdene for mulige invasive arter mere tålelige. Dvs. at risikoen for både introduktion og for etablering af bestande af mulige invasive arter øges. Risikoen vurderes generelt at være størst i kystnære farvande, da der her er et større antal habitater (elvedeltaer, fiskebanker osv.). Tilsvarende skal det nævnes at risikoen for tilførslen af arter, som kan være invasive i grønlandske havområder, vurderes at være størst, hvis ballastvandet stammer fra andre arktiske eller antarktiske områder.

3. *Kendes der grelle tilfælde fra udlandet, hvor et lokalt havmiljø er blevet forurenet med fremmede og invasive livsformer fra ballastvand?*

Svar: Et grelt eksempel kendes fra Sortehavet, hvortil en ribbegople (ippiarsuit) blev indført i de tidlige 1980'ere med ballastvand fra det østlige USA. I løbet af små ti år optrådte den uhyre talrigt og påvirkede hele det lokale økosystem og fiskeri negativt. Først da en rov-ribbegople indvandrede til Sortehavet i 1997 (formentlig også med ballastvand) faldt bestanden af de første ribbegopler og økosystemet viste derpå begyndende tegn på en helbredelse. De senere år er ribbegoplen blevet mere og mere almindelig i danske farvande og trives godt. Man ved endnu ikke, hvilke konsekvenser den vil få for økosystemet der.

Der foreligger også eksempler på invasiv spredning i arktiske farvande, men dog forårsaget af bevidst udsætning. I den norske del af Barentshavet har man set en invasiv spredning af kamchatka-krabber, som skyldes at man satte dem ud med henblik på fiskeri i den russiske del af havet.

4. *Det er min antagelse, at skibstrafikken ved Grønland vil tiltage når diverse mineprojekter er modnet og går i produktion - det samme såfremt der bliver fundet olie. Ser Naalakkersuisut i den sammenhæng et eventuelt behov for at overveje tiltag, der kan begrænse de mulige miljømæssige risici ved en forøgelse af skibstrafikken?*

Svar: Selvom risikoen for introduktion af invasive arter i grønlandske marine områder vurderes at være mindre end ved sydligere breddegrader, kan en introduktion via ballastvand ikke udelukkes. Derfor ser Naalakkersuisut et stort behov for tiltag, der kan begrænse de mulige miljømæssige risici, der er ved en forøget skibstrafik. Der er derfor forskellige tiltag i gang på området.

Med hensyn til de råstofeftersøkningsaktiviteter der pt. foregår i grønlandsk farvand, er der allerede indført krav, hvad angår udledning af ballastvand. Således er der krav om, at ballastvand ikke må udledes under normale aktiviteter. Hvis, det alligevel af operationelle grunde vurderes at være en nødvendighed at udpumpe ballastvand skal det ske

efter retningslinjerne fra FN's Søfartsorganisation Den Internationale Maritime Organisation (IMO), OSPAR-konventionen eller evt. de canadiske guidelines for håndtering af ballastvand, således at risikoen for introduktion af uønskede arter formindskes. Ifølge disse retningslinjer skal udledning af ballastvand foretages mindst 200 sømil fra kysten og vanddybden skal være mindst 200 meter. Hvis dette ikke er muligt, skal udledning foretages så langt væk fra kysten som muligt, dog mindst 50 sømil fra kysten og på en vanddybde af mindst 200 meter.

Derudover vurderer DMU løbende eventuelle miljømæssige konsekvenser relateret til den skibstrafik, der er knyttet til råstofefterforskning i Grønland, herunder risiko for introduktion af invasive arter. Vurderingen indgår i den rådgivning, der gives af DMU til Råstofdirektoratet ved fastsættelse af krav til de involverede selskaber.

Der er et stort arbejde i gang i IMO med at lave en "polar code", der skal forbedre sikkerheden til søs i de arktiske farvande ved at stille skrappe tekniske krav til skibe, der sejler i arktiske egne. Søfartsstyrelsen i Danmark er en af de drivende kræfter i dette arbejde.

I 2004 vedtog IMO Ballastvandkonventionen, der har til formål at forebygge, formindske og til sidst fjerne overførslen af skadelige vandorganismer og patogener ved hjælp af kontrol og behandling af skibes ballastvand og sedimenter.

I forbindelse med et møde mellem de arktiske miljøministre, der handlede om havmiljøet i Arktisk i Ilulissat i juni 2010, har Grønland forpligtiget sig til, at overveje, at ratificere blandt andet Ballastvandkonventionen. Der er intentioner om i 2012 at revidere lovgivningen på havmiljøområdet, herunder både den grønlandske havmiljøforordning men også den kongelige anordning af den danske havmiljølov fra 2004. En af grundene til denne opdatering, er et ønske om at kunne ratificere og implementere Ballastvandskonventionen, og derigennem forsøge at sikre de grønlandske farvande fra truslen om invasive arter fra ballastvand.

Med venlig hilsen

Anthon Frederiksen